

عنوان مقاله:

روانشناسی و تعلیم و تربیت

محل انتشار:

کنگره علمی پژوهشی فقه، حقوق، روانشناسی، علوم تربیتی و رفتاری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیدکاظم علوی لنگرودی - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه امام جواد (ع)

نجمه کیاروستا - دانشجویی کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی دانشگاه امام جواد (ع)

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت و روان شناسی به عنوان برجسته ترین گرایش های رایج در انسان شناسی هیچ یک از دیگری بی نیاز نیست تربیت اسلامی به عنوان یکی از شاخص های قلمرو های تعلیم و تربیت ارزش ها در اعتبار و روایی خود نه تنها از آموزه های دینی و اسلامی الهام می گیرد بلکه وام دار اصول روان شناسی دین و روان شناسی ارزشهاست، اما این که روان شناسی چه ارتباطی با تعلیم و تربیت دارد، در این خصوص باید عرض نمود که یکی از موارد کاربرد روان شناسی به خصوص برخی شاخه های روان شناسی مانند روانشناسی شخصیت، روان شناسی کودک، روان شناسی مشاوره، روان شناسی خانواده، روان شناسی رشد، روان شناسی تربیتی، تعلیم و تربیت می باشد. به تعبیر دیگر، در علم روان شناسی یکسری اصول علمی در مورد حقیقت و ماهیت انسان و این که شخصیت انسان از دوران کودکی چگونه شکل می گیرد و چه عواملی باعث بهبود رفتار فردی و اجتماعی انسان میشود، به دست می آید، آن گاه با استفاده از این اصول میتوان در جهت اصلاح رفتار و تعلیم و تربیت فرزندان استفاده نمود. مقاله حاضر که بر اساس روش تحقیق بنیادی و بر مبنای مطالعات کتابخانه ای، تحلیلی و مروری انجام شده است.

کلمات کلیدی:

روانشناسی، تعلیم و تربیت، دانش آموزان، روانشناسی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1241646>

